

Плѣвентски Извѣстия

„Свѣтлината е най-голямата носителка на прогреса, тамъ гдѣто тя владѣе, мрака нѣмѣе“.

СЕДМИЧЕНЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

„Тамъ гдѣто оралата сж свѣтливи, а сабитѣ ржидиви и народа и царя сж щастливи“.

В. „Плѣвентски Извѣстия“
ИЗЛИЗА ВСѢКА СЪББОТА

Цѣна на вѣстника:

За година 5 лева, (50 броя) 6 м. 3 л. (25 броя), а за странство се прибавятъ пощенскитѣ разноси.

Единъ брой 10 стотинки.

Всичко

Що се отнася до вѣстника се адресира:
Редакция на в. „Плѣвентски Извѣстия“ въ
гр. Плѣвентъ.

Неплатени писма не се приематъ. Ръчно-
писи назадъ не се връщатъ.

За обявления се плаща:

По 5 стотинки на дума за I-ва страница, по
3 ст. за IV-та, а за приставскитѣ, по особено
споразумение.

Единъ брой 10 стотинки

ПОКАНА

Прѣдъ видъ че отъ тукашното бюро на Народно-Либералната партия, отъ неговия прѣдседателъ и нѣкой членове се вършатъ ежедневно такива възмутителни и не прѣпорѣчителни работи, които компрометиратъ партията и насъ като нейни привърженици; че тѣзи Господа сж си турнали за цѣль да разрушатъ всичко, което ний сж голѣми мъжи и жертви сме създали за партията, само и само да мо жтъ да извлекътъ за себе си лични ползи и облаги, и редко е останалъ нашъ приятелъ и гражданинъ не обруганъ, не напсуванъ, не прѣследванъ, не глобяванъ и пр.; че ако оставимъ и за напредъ да се водятъ работитѣ въ туй направление, отъ една страна правимъ прѣстѣпление прѣдъ себе си и партията и че отъ друга рискуваме да я видимъ единъ день окончателно разрушена; то подписанитѣ привърженици на Народно-Либералната партия, рѣшихме да поканимъ приятелитѣ и съмишленниците си партизани, да присѣтствуватъ на събранието, което ще стане въ хотелъ „България“ на 24 т. м. въ 9 часа сутринята, за обсъждане и намиране начинъ и срѣдствата за да се тури край на това положение на работитѣ.

Като рассчитаме, че приятелитѣ и съмишленниците ни съзнаватъ важността и значението на това събрание, ний вѣрваме, че тѣ ще се притекътъ на събранието, като ще поканятъ и своите си приятели да се притекътъ всички и се тури единъ пътъ за всѣкога, край на тия компрометирующа партията ни работи.

Съ почитание:

Ев. Славовски
Д-ръ Н. Думановъ
М. Карабелевъ
Цоню Цоневъ
Ненко Вълчовъ

Георги Тодоровъ
Цв. Караивановъ
Ст. С. Брилянтовъ
Б. Петровъ
Т. Дойчиновъ

ГЕОРГИ ИВ. УЗУНОВЪ

на имений си день посѣщениа
нѣма да приемамъ.

ВАЖНО!

Въ печатницата „Надежда“ на Карабелевъ, Караивановъ & Игнатевъ, пристигнаха разни музикални инструменти и тѣхнитѣ принадлежности. Нуждающитѣ се могатъ да ги прѣгледватъ и правятъ изборъ ежедневно. Продажбата имъ става по най-умѣрени цѣни.

ПРОДАВАТЪ СЕ

50 акций отъ Акционерното Търговско Дружество „Сила“ въ гр. Плѣвентъ. Желаящитѣ да ги купятъ всички, или частъ отъ тѣхъ, да се отнесътъ за споразумение въ редакцията. 2—3

Акционерно Пивоварно Д-во
„СВ. ГЕОРГИ“ ВЪ ГР. ПЛѢВЕНЪ.

ЗА СЪВѢДЕНИЕ

Акционерното Пивовар. Д-во „Св. Георги“ има честъ да съобщи на почитаемитѣ си клиенти, тукъ и въ провинцията, че бившия при фабриката ни прѣдставителъ-распродавачъ на пиво, Иванъ Менделиновъ е уволненъ отъ тая длъжностъ и е прѣстаналъ да дѣйствува отъ 1 т. м., така щото се умоляватъ всички фабрични клиенти да се отнасятъ за напредъ направо до управлението на фабриката за своитѣ си порѣчки или изкъ чрезъ фабричните разносвачи.

Обръщаме вниманието на г. г. клиентитѣ си, че фабриката този сезонъ е аустнала въ распродажба хубаво, свѣтло, кристално и вкусно пиво съ слѣдующитѣ цѣни:

Единъ хектолитъръ пиво 36—л.
Една каса пиво съ 50 малки бутилки 11—л.
Една каса пиво съ 50 голѣми бутилки 16—л.

Порѣчки направени ще се изпращатъ винаги бърже, но въ брой.

2—2

Отъ упр. на фабриката.

Явна Благодарность.

Считамъ за своя приятна длъжностъ да изкажа явната си благодарность къмъ **застрахователното дружество „Фениксъ“** за гдѣто то, въ най-скоро врѣме ми изплати чрезъ тукашната си агенатура напълно израсходванитѣ ми суми по поправанieto на поврѣдитѣ причинени на дюкянътъ ми — който бѣхъ застраховалъ противъ пожаръ на 7 Февруарий н. г. на сжщото дружество.

Тѣзи поврѣди ми се причиниха отъ избухналии на 13 Февруарий н. г. пожаръ, въ сжсѣдний дюкянъ съ колониални стоки на г-да Басмаджиевъ & Аврамовъ т. е. 6 дена слѣдъ застраховката на моя дюкянъ.

Плѣвентъ, 10 Мартъ 1905 г.

Съ почитание:

2—2

Хаимъ Н. Леви.

Плѣвентъ, 23/IV 1905 год.

Огдавна у насъ вече сжществува специаленъ законъ за незаконното обогатяване на чиновницитѣ.

Нѣмаме на рѣка този законъ, за да знаемъ да ли той се отнася само къмъ държавнитѣ чиновници, или е еднакво приложимъ и за общинскитѣ и окръжни служаци и чиновници, обаче, здравий разумъ диктува, че когато държавнитѣ чиновници се прѣследватъ за незаконното си обогатяване, то и общинскитѣ чиновници нѣма да бждатъ пощадени въ случая.

По силата на този законъ подлѣжи на отговорность, всѣкой чиновникъ, който прѣзъ врѣме на своето служение каго таквъ е направилъ извѣстно състояние — богатство, което неможе да се добие, даже при извѣрѣдна голѣма икономия, само отъ неговата заплата, която е получавалъ. Ще рече, че ако единъ чиновникъ е служилъ 1 година врѣме съ годишна заплата 5000 лева, то най-големата икономия, която може да се направи отъ такава заплата, разбира се, ако чиновника живѣе икономически, е отъ 2000—3000 лева и ако прѣзъ това врѣме се установи, че чиновника е икономисалъ

10—15000 или 20.000 лева, то естествено е, че такъв чиновник се е незаконно обогатил, посредствомъ влиянието на властта въ която е билъ облѣченъ, или на по разбранъ езикъ казано, чиновника е грабилъ всичко каквото му е минало прѣзъ рѣцѣтъ, безъ да е взималъ въ съображение отговорноститѣ, които впоследствие ще го сполѣтатъ. Слѣдователно, такъвъ чиновникъ подлѣжи на отговорностъ и се наказва спорѣдъ размѣра въ който се простиратъ злоупотребленията му.

До колкото сме прослѣдили, нѣма още примѣръ у насъ, гдѣто да е наказанъ единъ чиновникъ за незаконно обогатяване, поне ний до колкото помнимъ. Нѣма съмнение, че всичко това не се дължи толкова на обстоятелството, че у насъ чиновницитѣ не грабятъ, отъ колкото — на не достатъчния контролъ върху това. Далечъ отъ насъ желанието да обвиняваме когото и да било.

Но ако до сега закона не е билъ прилаганъ и ако и за въ бъдаще нѣма да се прилага, това още не оправдава чиновницитѣ, биле тѣ общински или държавни, да присвояватъ за своя лична полза, или да грабятъ безконтролно всичко що имъ прѣмине прѣзъ рѣцѣтъ, когато тѣ сж облѣчени въ властъ.

Допускаме да ни се възрази, че при сѣществуванието на редъ стѣнителни закони, прѣстѣпленията отъ общъ криминаленъ характеръ до сега пакъ не сж ограничени, а и за въ бъдаще нѣма да могатъ да се ограничатъ, тѣй, че по отношение и на чиновницитѣ, сѣщото нѣщо може да се каже. Ний, обаче, не можемъ да поддържаме подобни възгледи и не допускаме да става извѣстно сравнение даже, между единъ добросъвестенъ чиновникъ и

единъ обикновенъ крадецъ или убийца.

Макаръ и скърбенъ, обаче, неоспоримъ фактъ е, гдѣто вече у насъ съ назначаването на държавнитѣ чиновници по нѣкои въдомства, не се прави никакъвъ подборъ. Неговоримъ за ония чиновници отъ които се иска извѣстенъ цензъ. Обичай е вече у насъ, особено по администрацията, да се назначаватъ чиновници само защото сж наши и за да имъ се даде хлѣбъ. Да ли тѣ привнасятъ извѣстна полза на службата това не се гледа.

Естествено е, че при такова положение на работата, не можемъ да очакваме нѣщо по добро отъ назначавани по такъвъ начинъ чиновници.

Всичко казано до тукъ по отношение на закона засѣга само държавнитѣ чиновници, та не ще бжде безинтересно за читателитѣ ни ако размѣнимъ нѣкой мисли и по отношение на изборнитѣ чиновници, биде тѣ общински или окръжни и ако трѣбва да бжде приложенъ нѣкъдѣ тоя законъ, то е именно спрямо тия чиновници.

Излишно е мислимъ, па и тѣснитѣ колони на вѣстника ни не позволяватъ, да занимаваме читателитѣ си какъ обикновенно у насъ се произвеждатъ изборитѣ, особено градскитѣ и селскитѣ общински.

Тѣзи избори, благодарение индиферентността на порядъчнитѣ и мирни граждани, сж почти въ рѣцѣтъ на обикновенно крайно разваленитѣ елементи, на хора съ лошо минало и на такива, които не влизатъ съ пълно съзнание да принесатъ полза на обществото, а съ цѣлъ да грабятъ и на смѣтка на градътъ или окръжието да направятъ забърканото си материално положение, тѣй, че ако ще има нужда законътъ да бжде прило-

женъ нѣкога, то е именно по отношение на тия чиновници.

За да не бждемъ обвинени въ голословие, ний като публицисти, за длъжностъ считаме да привѣдемъ нѣкои примѣри изъ свѣрхменний ни животъ, които сж тѣй прѣсни и характерни, особено въ града ни, и които ще ни избавятъ отъ всѣкакви по-осѣзателни факти. Знаемъ, че съ това ще повдигнемъ въжъта на нѣкои отъ случайнитѣ градски голѣмци, обаче, като правимъ това, ний ще се придържаме строго къмъ истината, а пъкъ често пѣти истината бива горчива и кара всѣкого да блѣдне за нечиститѣ си дѣла когато тѣ станатъ достояние на обществото.

Знаемъ така сжщо, че закона нѣма да бжде веднага приложенъ по отношение на тѣзи наши голѣмци, но справѣдливата общественна присѣда на съгражданитѣ ни, което не ще закъснее, ще бжде за насъ най пълното удовлетворение.

Думата ни е за общинския ни свѣтъ во главе кмега Г-нъ Т. Табаковъ, и фалиралий морално и материално неговъ помощникъ С. Гетовъ, къмъ които единствено ще се спрѣмъ въ сравненията за миналото и настоящето имъ.

Извѣстно е мислимъ на всѣкого, че изборитѣ за град. общ. свѣтници станаха прѣзъ м-цъ Октомвр. 1903 год., а утвърдяването имъ послѣдва слѣдъ единъ мѣсець отъ когато и Г-нъ Табаковъ служи като кметъ на града. Прѣзъ това врѣме за една година и 8 мѣсеца, смѣтнато по 400 лева мѣсечна заплата тѣй е получилъ отъ общината всичко 8000 лева. Безъ да туряме въ смѣтка домашнитѣ му разноски, които поради извѣрѣдний му разкошенъ животъ, едва ли сж биха покрили отъ горната заплата, и безъ да напомнимъ на читателитѣ си, че прѣди да постѣпи кметъ Табаковъ не е билъ

въ положение даже домашнитѣ си разноски да искаква поради ксето често пѣти е прибѣгвалъ до помощта на разни заеми, които впоследствие не е билъ въ състояние не само да погасява но даже и лихвитѣ да имъ плаща; че наскоро така сжщо прѣди да постѣпи кметъ, той не е билъ исправенъ по вноситѣ си къмъ дружество „Подкрѣпа“ за сѣбе си и за домочадието си, които вноски сж съвсѣмъ ничтожни; че прѣди да постѣпи кметъ Табаковъ не е билъ въ положение да си урѣжда една полица отъ 80 л. къмъ мѣстната банка „Напрѣдъкъ“ за което на два пѣти е даванъ подъ сѣдъ и осѣжданъ; че прѣди да постѣпи кметъ Г-нъ Табаковъ е длъжелъ къмъ разни кредитни учрѣждения и лица една почетна сума отъ около 15—20000 лева.

Днесъ вече въ продължение на толкова кратко врѣме г-нъ Табаковъ е ступанинъ на 60—70 дек. новопосадено Америк. лозе, което се оцѣнява приблизително на около л. 20000; въ сѣщото лозе има построена вила и разни други пристройки съ собствена чешма за околю 5000 л., набавилъ е мобили за въ къщата си за около 4—5000 л., прѣзъ това врѣме е исплатилъ — погасилъ дългове къмъ разни кредитни учрѣждения и лица за около 8—10000 лева; купилъ е така сжщо, зда-нието на извѣстното въ града ни д-во „Нива“ за почетната сума 40000 лева. Тѣзи сж само поврѣхности факти, които сж ни извѣстни, благодарение, че г-нъ Табаковъ не е ималъ възможностъ а да ги укрие, слѣдователно само въ продължение на 1 година и 8 мѣсеца врѣме отъ безукоризнено служение на града честнейшии наши кметъ е исплатилъ дългъ за около 8—10000 лева и е станалъ стопанинъ на движимъ

страдания, които ще прѣнасямъ търпѣливо за благо на робинята наша майка България.

Огричамъ се отъ жена, отъ дѣца и отъ родители и се покорявамъ на войводата си и на закона му. Ако наруша тази моя клѣтва, нека бжда насѣченъ отъ ножоветѣ, които сж надъ главата ми и да бжда прѣслѣдванъ и унищоженъ отъ другаритѣ, гдѣто ме намѣрятъ по лицето на земята. Съ чисто сърдце и отъ добра воля приемамъ това свято заклание и цѣлувамъ святия кръстъ, свято Евангелие и ножъ. Аминъ“.

(Всѣки доближава свещеника, кръсти се 3 пѣти и цѣлува кръста, Евангелието и ножоветѣ; Ф. Тотю прави това послѣднѣ).

Костаки. Братия, сега всинца сме една душа, една воля, една мисль. Душата ни е вързана съ святата клѣтва, волята ни — съ свободата на България. Съ клѣвата се прѣгърнаха душитѣ ни, нека пъкъ сега се цѣлуватъ тѣлата ни.

ПОДЛИСТНИКЪ.

Ю. Я. Кантарджиевъ.

СВОБОДА ИЛИ СМЪРТЪ.

Трагедия въ 5 дѣйствиа.

(Продължение отъ бр. 37)

Всѣки възстанникъ трѣбва да има въ чантата си сюнгеръ въ те-неке, вързанъ съ връвчица, който да попива $\frac{1}{2}$ ока вода и да стои напоенъ за да му служи когато нѣма вода. Въ безводни мѣста сутрина го повлича по росата и го напоява. Освѣтъ това, за сжщата цѣлъ всѣки да си носи куршумъ или оловно топче и да има сладъкъ мехлемъ, тифгикъ, дрипи и хайдушки коренъ за спиране кръвта и връзване ранитѣ.

Отъ непоправимия пияница, раздорникъ и курваринъ, четата се спасява, както и отъ издадника съ смъртъ. Живи да се не оставятъ, защото като клѣтвопристѣпници, тѣ сж опасни за четата. Всѣки

възстанникъ да си има желѣза съ шипове за подъ опинцитѣ, за да се не хлъзга по трѣвата.

Ф. Тотю (къмъ четата) Койго отъ васъ не е съгласенъ съ закона, що ви се прочете и го чухте сега, нека каже безъ да се плаши отъ нѣщо.

Четата (единогласно). Съгласни сме до единъ!

Ф. Тотю. Момци, ако има нѣкой отъ васъ, който да се е раскаялъ и желае да остане и да не лоди съ насъ, свободенъ е да си каже и да остане; на сила нико-го не караме.

Четата. Никой не иска да се върне!

Ф. Тотю. Нека всѣки отъ васъ да знае, че не ни чака друго о-свѣтъ сражения, скитания гладни по горитѣ, студове и вѣтрове, рани, бѣсилки, застрѣлвания, безсѣние и гонения наврѣдъ отвѣдъ Дунава. До като още не сме дали клѣтва, нека остане който отъ васъ желае, да се не бой.

(Мъгчанне. Ф. Тотю дава знакъ на свѣщенника)

Свещ. Петко. Господи благо-слови (взема клѣтвата съ лъвата рѣка, а съ дъсната издига кръста) Вдиг-неге си дѣснитѣ рѣцѣ съ третѣхъ прѣсти свитѣ и повтаряйге ду-митѣ ми.

(Войводата и всички сниматъ кал-ицитѣ си. Ф. Тотю и Костаки взе-матъ ножоветѣ си и ги кръстосватъ издигнати, а четата колѣнчи. Свещ. Петко чете и всички повтарягъ. „Къ-неме се въ името на Отца и Сина и Святого Духа. Аминъ. Заклѣ-вамъ се въ душата си прѣдъ Бо-га: че ще пролѣя кръвта си за мило-то си и поробено отечество България; че ще бжда вѣренъ на другаритѣ си до гроба: че ще се бия юнашки съ враговетѣ на на-рода си и нѣма да отсѣпвамъ до като дишамъ подъ небето; че нѣ-ма да издавамъ никога нищо и ни-къдѣ никого и подъ най-страшнитѣ мжки подъ слънцето; че се отричамъ отъ този свѣтъ и се об-ричамъ на смъртъ и на мжки и

и не движимъ имотъ за около 65000 лева! При това не трѣбва да се забравя, че всичката тая почетна цифра г-нъ Табаковъ е икономисалъ, при едно крайно безпаричие на община. Оставаме на г-да граждаентъ сами да си обяснятъ като какво още ще икономиса за събе си Г-нъ Табаковъ, слѣдъ като вече за смѣтка на общината има склученъ заемъ за 800,000 лева! и още отъ сега той е расплатилъ до разнитъ кредитори на общината свои месити да се пазаратъ съ тяхъ да имъ взематъ расписки за цѣлата сума която има да взематъ отъ общината, а срѣщу тяхъ Табаковъ да имъ исцелява само половината.

Колкото за достойний помощ. на г-на Табакова, професионалний фалитъ С. Гетовъ, нѣма какво да говоримъ, защото него много добръ го познава всеки, обаче и той по примѣра на чорбаджия си вече стопанисва, на името на жена си разбира се новопосаждено лозе, вилла и както слушае щѣлъ билъ да строи къща въ града. Сега е врѣме да се икономиса за гладнитъ години, та защо и той да не икономиса нѣщо!

Нека г. г. граждаентъ сами направятъ своята оцѣнка за дѣлата на общинскитъ ни управници и имъ наложатъ съответствующата присѣда. а за идущитъ градски избори нека напустнатъ своята индиферентностъ, та като си подадѣтъ ржка задружно да дадѣтъ вотътъ си за хора съ доказана честностъ, а не да се оставятъ да имъ се натрапватъ разни закоренели пияници и фалити.

Дано бждемъ чути.

Насипчевъ.

Да се прѣгърнемъ, братия и да се цѣлуваме въ знакъ, че само гробътъ ще ни раздѣли.

(Всички просълзени се прѣгързватъ и цалуватъ; свещеника стои на страна, благославя ги и шепне молитва съ вдигнати на горъ очи и съ кръста въ ржка, а възстанникитъ се редуватъ и, минаватъ край него, цѣлуватъ му ржка съ думитъ „Благослови и прости отче!“ (Излизатъ и на сцената оставатъ само свещеника съ Ф. Тотю, а въ това врѣме срѣчно влизатъ двама възстанника, огасватъ свѣтитъ и понасятъ масата.

Янко Демиръ-бозана. (Влизайки къмъ Ф. Тотю). Добъръ ти вечеръ бай Тотю, азъ отъ днесъ чакамъ, хайде по-скоро да натовариме дървата, че ще стане кжсно за минаване.

Ф. Тотю. Добръ, добръ, бай Янко, ей сега ще бжде; дървата веќе трѣгнаха, само че ти за всичко що ще видишъ тука, трѣбва да мълчишъ. Момцитъ ми ей сега ще натоварятъ кайка, бжди спокоенъ.

Слѣдва.

Какъвъ трѣбва да бжде единъ кметъ и неговитъ съвѣтници.

Бѣха едни врѣмена когато общинския съвѣтъ не представляваше отъ себе си друго нищо, освѣнъ специално тембелхане, кждѣто полуграмотни шкембелии чорбаджии се събираха да си пиятъ кафето и си разправяха приказки и масали отъ „Халимата“ за „хиллада и една нощъ“ и си спокойно пушеха наргелетата. Общинскитъ съвѣти въ тия блажени врѣмена служиха само за собсѣвнитъ интереси на самитъ съвѣтници или на прищевкитъ на каймаками, милиязюми и пр. Тѣзи общински съвѣти бѣха въ епохата на турското владичество, когато българина пѣшкеше не само подъ турското иго, но и отъ самитъ тѣхъ. Тѣзи чорбаджии съвѣтници ужъ подъ булото на покровители и защитници на граждаентъ, експлоатирваха населението и се обогатяваха по непростими срѣдства и дебеляха за смѣтка на граждаентъ. Слѣдъ минаването на тая блажена за чорбаджии епоха, настѣпи руската укупация и освобождението на България. Рухна всичко що си бѣше отживяло и настѣпи периода на възражданието. Настѣпиха редъ мероприятия, уреждане на управление и администрация. Естествено, при конструирание на разнитъ учреждения необходимо бѣше и организирането на градскитъ съвѣти и избиране на кметове, които да ореждатъ за въ градоветъ градскитъ работи, а за селата селскитъ. Отъ освобождението ни до днесъ общинскитъ съвѣти, при разнитъ властующи партии, служиха не специално за интереситъ на градоветъ и граждаентъ, а за партийнитъ интереси т. е. по скоро казано за партизански гнезда отъ кждѣто се даваше тонъ и съдѣйствието за избиране на депутати и прѣвѣрженици на тая или оная властующа партия. Паднеше ли правителството, падаше и общинскитъ съвѣти и терора настѣпваше. Да му мисляха тѣхъ които паднаха.... Такава бѣше прицѣлната точка на общинскитъ съвѣти, чрѣзъ които правителствата си ги употребяваха като машина да вадѣтъ въглени отъ огъня. Неже съмнеоие, че тѣхъ поставени общинскитъ съвѣти и тѣхнитъ главатарии кметове, тѣ неможаха да бждѣтъ полѣзни нито на граждаентъ, нито пъкъ да направятъ нѣщо добро и полѣзно за градътъ. Екзалтирани партизани кметове, своеволеха съ тѣзи учреждения и правеха съ хиляди пакости на граждаентъ и караха щото да се тѣпчатъ интереситъ на градоветъ, слѣдствие което отъ день на день опадаха и нищо не се подобряваше. Рѣдко е бивалъ общински съвѣтъ или кметъ, който правилно да си разбира работата и не гледа прѣзъ партизански о-

чила на градскитъ работи и да турга по горѣ общитъ интереси отъ ония на партията или личния. Повечето кметове и съвѣтници малко обръщаха внимание на общ. интереси, а всецѣло бѣха придадени на партийни работи и вербувание на своитъ партизани и прѣкарвание на кулъ прѣдприятия за лични облаги въ ущърбъ на градътъ и граждаентъ. Затова именно виждаме цѣлъ периодъ отъ 25 годишни самостоятелни общински учреждения да сж направили съвсемъ малки добрини на градоветъ и граждаентъ. Лични апетитъ за обогатяване е стоялъ, винаги, най напрѣдъ, а послѣ сж идели партийнитъ интереси и най послѣ общото добро за градътъ. Виждали сме мнозина прѣди да сж бивали кметове, помощници, съвѣтници и пр. сухи, слаби, изпокъсани, борчъ до уши и пр, а щомъ покмегува 1—2 години, билъ кметъ или помощникъ, или съвѣтникъ—започва да му се заглажда косъмътъ. Понапѣлѣе, пообличеса, захваща на едро да разправя и за голѣми работи. Понаправи си лозице или къщица и дору се забравя и почне да става грубъ къмъ съграждаентъ си и негърпи чуждо мнение. Но края на такива често е бивалъ печаленъ т. е. видишъ, че се изтяга изъ нѣкой затворъ на хладно. Това се е случвало най много съ селскитъ кметове, защото руситъ наказваха войницитъ не гдѣто е открадналъ, а защото не можалъ да укрие. Това е то медената епоха на нашигъ самостоятелни изборни учреждения наречени градски съвѣти и кметове. Причинитъ за една такава бездѣйностъ на общинскитъ съвѣти и кметове, къмъ общитъ градски интереси, лѣжатъ въ много лоши пороци на нашигъ нрави, липса на въспитание и образование, личенъ апетитъ за обогатяване, влечения на партизански страсти и пр. а още повече, че тия избраници не сж дошли по довѣрие на граждаентъ и по способностъ, а сж бивали често натрапници отъ властѣта. И понеже по този начинъ сж вземали управлението, то ний виждаме въ общинскитъ съвѣти хора неграмотни или полуграмотни и съ ограничени понятия, некѣдрни за нищо и сж бивали играчка въ рѣцѣтъ на нѣкой хигри кметове чрѣзъ които сж се прѣкарвали крупни прѣдприятия съ зломисленна цѣлъ ужъ за интересъ на градътъ. Неже съмнение, че отъ подобни съвѣтници и градски съвѣти не може да се очаква нѣщо полѣзно и добро за градътъ или пъкъ да се гарантира и защити правата и неприкосновенността на гражданина, който е членъ на това общество, за което кмега и съвѣтницитъ му се титулиратъ, че ужъ му бранятъ и защищаватъ гражданскитъ права. Много общински наши съвѣтници сж бивали орждия на кме-

товѣтъ, които сж ги надували като гайди, тѣй както интереса на кмета ги изисквало ужъ, че партията или шефа му го така или инѣкъ искалъ. Такива кметове които употребяватъ такова давление на своитъ простички и неграмотни съвѣтници се наричатъ *ретрогради*, а съвѣтницитъ отъ този родъ *взаимни интересий*. Неже съмнение, че отъ подобенъ общински съвѣтъ неможе да се очаква нѣщо полѣзно и добро за градътъ и граждаентъ. По скоро можеме да очакваме гонения, прѣслѣдование на интереситъ, репресали и пр. надъ всички ония граждани които нѣматъ честта да се зовѣтъ *партизани отъ партията на кмета*.

Прѣдшнитъ врѣмена не сж като сегашнитъ. Вчерашния день е вече мъргавъ, а днешния свѣтълъ и ясенъ. Хоризонта отъ день на день почва да се уяснява и народитъ отъ день на день да се цивилизоватъ. Вчерашната тъмнина днесъ е вече свѣтлива и денѣтъ за възтържествување на разума настѣпи. Епохата на трезвеностѣта *епоха на свѣтлината* и тя вече хлопа на вратитъ. Само малко по-голѣма гражданска самостоятелностъ и доблестъ и всичко ще си отиде въ нормалностѣта както го изисква *„вѣка на свѣтлината и човѣштината“*.

Ний почти не сме имали до сега единъ общински съвѣтъ, който правилно да си разбира прѣдначението — нито пъкъ единъ кметъ, който да не гледа на личния си или партийния интересъ, а интереса на градътъ и граждаентъ. Подобни общински съвѣти и кметове, които тѣй разбиратъ своята задача, неже съмнение, че правятъ зло и на себе си и на граждаентъ, защото денѣтъ не е долечъ когато той ще падне, а други ще дойде и ще му плаща съ същата мѣрка. И тогава ще имаме една вечна нерезбория коего отъ градскитъ интереси, каквато е и до днесъ ще страдатъ и вмѣсто прогресъ ще имаме пълненъ разграмъ по всички общински работи. Врѣме е вече дошло, щото такива общински съвѣти и кметове да се изолиратъ и малко повече отъ граждаентъ гражданска доблестъ и никой да не допуска да го експлоатиратъ екзалтирани партизани кметове а по ставятъ своего лично „азъ“ по-горѣ отъ всеки похитителъ. Да се поставятъ на чело на градскитъ работи хора способни, честни и и енергични, които да знаятъ да бранятъ правата на граждаентъ и интереситъ на градоветъ.

(Слѣдва).

Митингъ.

На 18 т. м. въ 3 часа подиръ обѣдъ, бѣ свиканъ отъ нѣкои по видни Плъвенски граждани, митингъ прѣдъ паметника, противъ звѣрскитъ кланега на грѣцкитъ чети въ с. Загоричени. На митинга

42149

присъствуваха повечето от 5000 души граждани, без разлика на партия и убеждения. Всички единодушно, след като осъдиха по един най-възмутителен начин дѣйствиата на Гръцкитѣ палика-рета, които знаят да си продават бабаитлъка само прѣд мирнитѣ баби, старци и жени, а щом видят малък зор бѣгат като зайци, без да смѣят да се обръщат назад. Въковнитѣ наши врагове ще има единъ денъ скъпо да си исплатятъ за тия имъ жестокости и звѣрства, за които българина държи смѣтка и ще я потърси единъ денъ. Следъ всичко това на митинга се взе следующата

РЕЗОЛЮЦИЯ

Днесъ, 18 Априлъ 1905 г., Плѣвенскитѣ граждани, събрани на митингъ, по поводъ турскитѣ зверства и коварнитѣ вандалски грѣшки жестокости въ Македония, на брой повече отъ 5000 души, следъ като изслушаха рѣчитѣ на ораторитѣ г. г. Цв. Караивановъ, Ст. П. Ивановъ, Д-ръ Н. Юрковъ, Хр. Дакашевъ и Ив. х. Рачевъ и като взеха прѣдъ видъ:

1) Че вътрѣшното положение на Македония е крайно неспосно и до висока степенъ нетърпимо;

2) Че *грѣцки чети*, подпомогнати отъ турскитѣ власти съ цѣлъ да спрѣтъ бързия развой на македонския въпросъ, да отложатъ неговото разрѣшение, всѣватъ деморализация въ страната, съ лжи, подкупи и жестоки звѣрства раздух-ватъ национални ежби, та като разпокъсатъ населението да подготвятъ почва за дѣлежъ на Македония и

3) Че турското правителство, обезумѣло отъ вътрѣшно и външно безсиліе, за да се обезсили и смаже съзнателното население, което се бори за единъ свободенъ животъ за да убѣди свѣта, че положението въ Македония, поради крѣввата саморазправа, е съвсѣмъ влошено, че християнското население е неспособно да се самоуправлява, че съ едно автономно управление ще се въведе пълна анархия въ страната, то не само умислено повдига редъ афери, систематично гони и прѣсѣдва своитѣ поданици българи, но е и въоръжило цѣли разбойнически шайки отъ турци, арнаути и гърци, които, подъ закрилата на войската и мѣстнитѣ власти, прѣсѣдватъ и убиватъ невиннитѣ жени старци и дѣца.

Р ѣ ш и х м е:

1) Протестираме най-енергично противъ турското правителство за неговитѣ систематични гонения и прѣсѣдвания на българитѣ въ Македония, за неговитѣ насилни кланета, които иматъ за цѣлъ да спрѣтъ прилагането на реформитѣ и до край да олушатъ и погубятъ нашитѣ сънародници въ Македония.

2) Високо протестираме противъ коварнитѣ злодѣяния на грѣцкитѣ чети, които явно подържани отъ турскитѣ войски и власти, колятъ невинни български жени и дѣца, опожаряватъ внушително голѣми български села.

3) Въ името на хумаността и правдата молимъ силитѣ, заинтересовани по реформеното дѣло въ Македония, да турятъ край на анархията въ тая страна, като ѣ дадѣтъ една пълна автономия.

4) Огъ българското правителство искаме да се застъпи и внуши гдѣто трѣбва, че, ако се продължава

това звѣрство спрѣмо българитѣ въ Македония, които сѣ заприличали на истински парии ще настѣпятъ крайни размирици въ Македония, съ което става вече невъзможенъ животъ не само на нашитѣ сънародници, но и на Европейскитѣ поданици, които живѣятъ тамъ.

5) Искрено апелираме къмъ водачитѣ на македонското движение да се сплотятъ и задружно да почнатъ борба *противъ всички ония*, които спиратъ бързото разрѣшение на македонския въпросъ.

6) Апелираме къмъ свободния български народъ да дава и за на прѣдъ своята материална и морална подкрѣпка къмъ апостолитѣ и труженицитѣ на македонската свобода.

7) Изказваме най-искрени и признателни благодарности къмъ всички европейски чужденци, които сѣ помогнали и подкрѣпили морално и материално македон. свѣта кауза.

8) Молимъ българското правителство да уволни всички чиновници Гърци, които сѣ на държавна и общинска служба.

Опълномощава се бюрото да поднесе тая резолюция до консулитѣ на силитѣ въ София и до българското правителство, като ѣ даде най-широка гласностъ.

гр. Плѣвентъ, 18 Априлъ 1905 г.

Прѣдседателъ: Ев. С. Славовски, Секретаръ: Н. К. Хинковъ. Членове: М. Карабелювъ, Д. Стояновъ, Т. Хр. Щирковъ, Г. Ив. Узуновъ, Т. Цвѣтковъ, Д-ръ Ив. Бижевъ, Хр. Данаиловъ.

ХРОНИКА.

Ето какъ си събира давнината нашия народенъ прѣдставителъ отъ всички чиновници и разсилни въ градѣтъ ни, за което позагатнахме въ миналия си брой. За да можемъ нагледно да увѣримъ читателитѣ си че тоя пригелъ си е създалъ прѣди всичко да експлоатира съ властѣта и скуби безпощадно всѣки който му попадне, даваме дословно мѣсто на единъ отъ документитѣ, които имаме по тая работа на рѣцѣ и той самъ краснорѣчиво говори що за гешефтаръ е. Ето и самата бѣлѣжка.

Г-нъ Ганковъ,

моля, съберете тия за м. мартъ и ми ги прати да издамъ квитанцитѣтъ.

Огъ Хр. Г. Минковъ 1 л. С. Димитровъ 1 л. Г. Ивановъ 1 л. Ив. Георгиевъ 1 л. Бл. Ганковъ 2 л. Г. Добревъ 1-50 л. Хр. Касабовъ 2 л. К. Миралаевъ 1 л. Ив. Русеновъ 1 левъ.

Всичко л. 11-50.

6/IV 1905 г.

Съ поздравъ Т. Бърдаровъ.

Какво показва всѣчко това г. Бърдаровъ, не е ли повечето отъ безобразно, да отидешъ и вземашъ ежемѣсечно отъ тия сиромаси тая давнина, когато сме увѣрени че тѣ не получаватъ богъ знай какви голѣми заплати, а колкото да могатъ да живѣятъ ти тѣхъ ли намѣри да скубишъ. Да сѣ само тѣ ний ще тѣ хранимъ съ шекеръ, а колко още по ниско пробия работи ще ти раскриемъ за въ бъдаще и то съ документи, отъ които ще се огледашъ що за чедовѣкъ си на свѣта.

Расправатъ ни, че нашъ Иоло като прочелъ миналий брой на вѣстника ни, се билъ много разгорещилъ и ни билъ погържалъ по единъ

най хамалски начинъ публично. Ний му се не сърдимъ ни наймалко за тази му погържня, защото си познаваме Иоло що за пияница е и го считаме за не вменяемъ чедовѣкъ, по причина на ежедневното му тотално пиянствуване, та нѣма що да му се сърдимъ. Той може да си погържа колкото иска, но ний като изразители на общественото мнѣние ще изваждаме на яве всѣчки кражби и злоупотрѣбления, които той извършва и нѣка всѣки си държи смѣтка, та като дойде денѣтъ на расплата ще му се отплатимъ и ний тогава. За сега толкова по погържията на Иоло, Мъртвешки герой.

Слушаме че прѣдприемача по „Кръвнината“ и „Салханата“ извѣстия на гражданитѣ Иванки Печигарговъ, които знае да печели само съ прегѣване, се билъ оплакалъ прѣдъ защитника си г. Т. Табаковъ, че понеже касанитѣ въ градѣтъ не искали да колятъ повече, освѣтъ толкова колкото се харчело, отъ което г. прѣдприемача губелъ и мѣчно ще можели да си извади направенитѣ му извърѣнни расходи, по това прѣдприятие (?) та молилъ кмега съ заявление или да се заставели касанитѣ да колятъ по повече, на макаръ и да се не харчело, та той да си вземалъ таксата или пъкъ да му се отстъпело отъ наемната сума 4.500 лева иначе щелъ да протестира и да счита това за „форса мажора“. Споредъ вѣрситѣ които циркулира г. кмета се ужъ билъ съгласенъ да му се направятъ извѣстни отстъпки. Положително не знаемъ дали това нѣщо е вѣрно, но ще го проследимъ по щателно и ако излѣзе вѣрно ще се повърнемъ по на пространно по него въ единъ отъ следующитѣ си броеви.

— Научаваме се, че градското бранище „Чобанъ Чукуру“, заграбено по единъ безаконенъ начинъ отъ Бр. Бърдарови и за изсичането гората на което бранище, общинск. управление прѣзъ врѣме кметуванieto на г. Хр. Данаиловъ бѣ завѣло дѣло, но съ потѣпването на днешния кмегъ г. Т. Табаковъ и по неявката му при разгледване на дѣлото, се прѣкрати отъ сѣда, безъ да се поднови на ново, съ което се ошеги общинск. каса съ 5000 лева. Следъ това Бърдарови поискали да се прѣхвърли бранището отъ партията на общината и се запише на тѣхна партия, обаче лѣсничейството е отказало да стори това, като запитало и министерството но и то не позволило, защото ясно личело че това бранище е общинско, а не частно. Върѣки това Бърдарови заграбили бранището и изорали всѣкитѣ поляни изъ него и ги стопаниевали, като не пропускали да пристѣпни никой тамъ. Ний канимъ общинск. ни управление да се позаинтересова по тая работа и не оставя да се завладяватъ отъ частни лица общински имоти отъ по 2—3000 декара, защото единъ денъ ще отговарятъ.

— Бившия Плѣвенски Окол. Началникъ г-нъ М. Тенавичаровъ, а до скоро такъвъ въ Севлиево, е уволненъ и както слушаеме прѣдаденъ подъ сѣдъ, защото милостѣта не е пропусналъ и тамъ адега си, да граби гдѣ какво му попадне и да злоупотреблява съ дадената му власт. Сжщитѣ дѣйствиа и дѣла той вършише и у насъ, за което много пѣти е донасяно гдѣто трѣбва за тия му дѣла, но никой не върваше тогава, защото тѣзи които имъ трѣбваше, за да могатъ да

вършатъ гешефти го крѣпиха и запазваха на всѣка страна. Както се вижда въ Севлиево той не е могълъ да намѣри крѣпигели и пазители, като нашитѣ, и всѣчко е излѣзло на яве, поради което е уволненъ и прѣдаденъ на сѣдъ. Ний нѣма освѣтъ да поблагодаримъ на г-нъ Петковъ, Министера на Вѣтр. Дѣла, за гдѣто се е отгървалъ отъ тоя си прѣданъ окол. началникъ, който съ дѣлата си на всѣка крачка компроментираше и дескредитираше властѣта. Неговото уволнение трѣбваше да стане още много по рано, но не стана, защото се не върваше, когато се донасяше че той е дѣйствително такъвъ. Тука има още много, даже и по голѣмци, които не трѣбва да се търпятъ да компроментиратъ и дескредитиратъ властѣта, но върваме, че ще дойде и за тѣхъ врѣме да се увѣрятъ отъ гдѣто трѣбва.

Научаваме се, че образцовата грѣнчарска работилница на г. Мавродиевъ, която бѣше врѣменно прѣкртила занаятието, е наново отворилъ и приема за изработване всѣкакви прѣдмѣти. Сжщо така приематъ се и ученици за изучаваніе на модерното грѣнчарство.

Акционерна Банка „НАПРѣДЪКЪ“—Плѣвентъ

Съобщава на Г-да акционеритѣ, че исплащанieto печалбата за 1904 г. срѣщу купонъ № VI по 10 златни лева, ще започне отъ 21 Мартъ н. г.

Исплащанieto ще става при касата на Банката, срѣщу прѣдъявление на купона.

гр. Плѣвентъ, 7 Мартъ 1905 г.

3—3

ОТЪ БАНКАТА.

Обявления отъ Сѣдебнитѣ Пристави

№ 1731

Извѣстявамъ, че на 12 Май т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ следующитѣ недвижими имоти находящи се въ гр. Плѣвентъ, а именно:

1) Една къща въ гр. Плѣвентъ I квар. при сѣсѣди: Петръ Пачовъ, Ангелъ Дановъ, Тодоръ Коцовъ и пѣтъ оцѣнена за 1500 лева; 2) Единъ дуганъ въ Бояджийската чершия при сѣсѣди: Димитръ Н. Бояджиевъ, барата и пѣтъ, оцѣненъ за 750 лева; 3) Лозе въ Плѣвенското землище мѣстността „Текийски орманъ“ отъ 4 декара и 3 ара при сѣсѣди: Гадулара Заркоолу, пѣтъ и др. оцѣнено за 129 лева; 4) Едно бранище въ землището на с. Къртожабене, мѣстността „Исмаилово бранище Конака“, 10 декара при сѣсѣди: Янко Вѣлчовъ, Цоло Прокоповъ и Василь Тодоровъ оцѣнено за 187 л. 50 ст.

Горнитѣ имоти принадлѣжатъ на покойния Койчо Крѣтевъ отъ гр. Плѣвентъ не сѣ заложени продаватъ се за въ полза на наследницитѣ останали отъ покойния, по опрѣделение № 322 издадено отъ Плѣвен. Окр. Сѣдъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ горната цѣна.

Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки при сѣтственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ, 12 Априлъ 1905 г.

Дѣло № 792/904 год.

I Сѣд. Приставъ: Ив. Бутиловъ.